

la veu

de Benicarló
de Benicarló

UNA PISCINA MUNICIPAL AMB MOLTES INCÒGNITES

**Una nova licitació que no surt,
un concurs de creditors,
i el seu deteriorament,
esculls que s'han
d'aclarir urgentment.**

A LICITACIÓ LA RESTAURACIÓ DE SANT BARTOMEU

UNA PISCINA MUNICIPAL AMB MOLTES INCÒGNITES

Una nova licitació que no surt , un concurs de creditors d'una part de la UTE que la gestiona, i el seu deteriorament, esculls que s'han d'aclarir urgentment. El CNB paga tres vegades més a la piscina del que l'ajuntament rep d'aquesta pel seu cànon.

text REDACCIÓ

Totes les veus en contra del paper que l'ajuntament de Benicarló està tenint en la gestió de la Piscina Municipal de Benicarló. El cas el va retornar a la palestra recentment el portaveu municipal socialista, Pepe Sánchez. I és que ja són tres les compareixences públiques, d'ell, i del regidor d'Esports, Joaquín Pérez Ollo, que hem vist on s'esbatussen per aquesta qüestió. El que encara no s'ha dit és que una part de l'empresa que a dia d'avui té la concessió de la piscina municipal, formant part de la UTE que la gestiona, està en concurs de creditors voluntari. Cal saber ara com açò pot afectar a la gestió actual i a la possible licitació, segons el regidor d'Esports, que suposadament ha de sortir en breu.

I és que, sorprenentment, el tema de la nova adjudicació de la piscina municipal i el seu plec de condicions, amb totes les obres d'adequació que cal fer, el porta personalment el regidor d'Esports. No és ni el regidor d'Urbanisme, ni el de Contractació, és el d'Esports. Tenint en compte el temps que porta la cosa enquistada, sense saber-ne la raó clara, veure'm si d'una vegada es resol el tema de la nova adjudicació. Ara per ara calen mesures ràpides atés que la

piscina municipal necessita, urgentment, tot un seguit de reformes, importants, tal com es pot deduir de les declaracions dels diversos interlocutors als quals La Veu ha preguntat.

ELS SOCIALISTES, HI HA HAGUT SOBRES A LA PISCINA?

El portaveu del Grup Municipal Socialistes, José Antonio Sánchez, no es va mossegar la llengua quan va denunciar davant els mitjans de comunicació la situació en la qual es troba la piscina municipal. És més, va arribar a preguntar en veu alta si "es va beneficiar algú més de tracte de favor a l'actual empresa? Per què no s'ha licitat la concessió de l'explotació de la piscina si al juliol de 2011, suposadament, estava ja tota la documentació necessària? Per què la comissió de seguiment encara no s'havia reunit després de sis anys de la seua constitució?". El socialista va recordar fins i tot que la denúncia presentada contra la primera empresa concessionària de les instal·lacions UBAE SEAE SA, encara està en els tribunals. I és que després de la condemna inicial dels tribunals, "se li va confiscar l'aval, però encara queda pendent de cobrament la resta de la condemna per no fer les obres a les quals es va comprometre" i que ascendeixen a un total de 46 milions de les antigues pessetes.

Ha estat Adolfo Saura, president del Club Natació de Benicarló, qui menys problemes ha tingut per a cridar les coses pel seu nom sobre l'estat d'aquestes instal·lacions.

ve de la pàgina anterior

En aquests moments l'empresa formada per la UTE FCC-Nitram Pool és l'encarregada de la gestió dels serveis de la piscina. Segons va avançar Joaquín Pérez Ollo, regidor d'Esports, durant aquest mes es traurà a licitació el nou contracte de gestió. En aquests moments, va dir, solament falta que s'acabe de redactar el pla de viabilitat econòmica i financera de la instal·lació i l'actualització dels nous preus a l'increment de l'IVA.

EN CONCURS DE CREDITORS UNA PART DE LA UTE

Segons apareix en el registre d'Informació Concursal l'empresa Nitram Pool, que és co-partícep de la UTE que gestiona la nostra piscina, es troba en concurs de creditors voluntari en el jutjat "De Lo Mercantil" número 2 de València des del 4-03-2011. Així, els problemes generats precisament pel seu deute acumulat ha fet que tinga una providència d'embragament per part de la Seguretat Social. Segons sembla aquesta empresa participa en la gestió de diverses concessions municipals en València, Alacant i inclòs Navarra. En aquesta última es va fer càrrec de la gestió d'unes instal·lacions esportives municipals en Alsàsua (Navarra), que el seu consistori va acabar rescatant després que el complex sofrira

diversos talls de llum per impagaments de llum i gas.

PARLA EL CLUB DE NATACIÓ

De fet ha estat Adolfo Saura, president del Club Natació de Benicarló, qui menys problemes ha tingut per a cridar les coses pel seu nom sobre l'estat d'aquestes instal·lacions. Segons va assegurar, el sistema de filtres està en tals condicions que "qualsevol dia podria detectar-se algun problema seriós". Tampoc ixen millor parats els termes que s'encarreguen de calfar l'aigua que els usuaris utilitzen en les dutxes. "Estan soldats i resoldats, hi ha vegades que no funcionen i els xiquets més menuts no poden utilitzar les instal·lacions perquè l'aigua surt freda", va assegurar. Per no parlar, va lamentar, "de les rajoles trencades que poden causar danys als usuaris". En definitiva que, com va assegurar, "la piscina està deixada de la mà de Déu". El problema, al seu entendre és que "hi ha una empresa que té la concessió per terminis, no saben si la van a tirar i, per tant, no fa inversions". Això va en detriment de la qualitat del servei que s'ofereix als usuaris "perquè si es trenca alguna cosa es repara si es pot. I si no, ni es compra" com és el cas d'algun sanitari del vestidors del homes. És per això que Saura ha reclamat que "es faça públic l'informe que diuen que té l'ajuntament perquè els usuaris sàpiguen realment com estan les

instal·lacions", a més de demanar que "es resolga com més prompte el problema de la concessió". En aquest sentit, va recordar que Catalunya ja ha començat a atorgar-les a empreses relacionades amb el món dels esports nàutics "o a clubs de natació, que no tenen ànim de lucre i són els que realment saben com s'han de gestionar aquests recursos. A més, no van a lucrar-se, per la qual cosa tot el benefici redunda en les pròpies instal·lacions". El president del club de natació discrepa també de la xifra que s'ha donat sobre el muntant de la inversió necessària perquè les instal·lacions tornen a estar en condicions per als usuaris. Segons ha pogut saber La Veu, el plec de condicions parla d'una xifra aproximada d'1.400.000 euros, el que es necessita per remodelar totes les instal·lacions. Per el president del CNB, "Un milió i mig d'euros són molts diners. Sobretot si tenim en compte que Barcelona construirà per menys d'un milió una piscina olímpica que és el doble que la nostra per al mundial de natació amb totes les seues instal·lacions adjacents incloses".

Com a curiositat, si més no, indicar que el **Club Natació Benicarló paga a la concessionària de la piscina, per l'ús de les seues instal·lacions, tres vegades més del que estos li paguen a l'ajuntament de cànon de concessió.** Curiòs, no?

The screenshot shows the 'Registro de información Concursal infoConcursal' website. The main navigation bar includes: CONSULTA CONCURSOS, CONSULTA PRE-CONCURSOS, ADMINISTRADORES CONCURSALES, VIGILANCIA DE SOCIEDADES, and GESTION DE ALERTAS. The main content area displays the details for 'NITRAM POOL SL'.

Datos del concurso	
Juzgado:	DE LO MERCANTIL nº 2 de VALENCIA (Valencia)
Procedimiento:	738/2010
Declaración:	04-03-2011
Concurso:	Voluntario, Abreviado

Below the details, there is a section for 'Concurados' listing 'NITRAM POOL SL' with a 'Ver detalle' link.

On the right side of the page, there are several interactive buttons: 'Identificación usuario', 'Registro nuevo usuario', 'Informe diario concursal', 'Modalidades de acceso', 'Normativa sobre concursos', 'Sala de prensa', and 'Estadísticas concursales'.

SANCIONS ALS URBANITZADORS QUE ABANDONEN PAIS

text NATÀLIA SANZ

El grup municipal socialista de Benicarló ha reclamat que se sancionen les empreses urbanitzadores que no realitzen el seu treball en el termini establert.

El portaveu socialista en la comissió d'urbanisme, José Antonio Sánchez, va lamentar la situació que provoquen en el municipi algunes empreses, que aparquen els projectes d'urbanització fins i tot durant anys en detriment de l'urbanisme del municipi. Així, va reclamar a l'equip de govern que "s'establisquen uns criteris bàsics a l'hora d'adjudicar projectes d'urbanització, de manera que l'incompliment d'aquests plans supose una penalització per a l'empresa, evitant així que un projecte quede aparcat durant anys". De fet, la passada setmana es va aprovar la suspensió temporal de l'execució del programa d'Actuació Integrada del sector 8A Collet. Sánchez va instar a l'executiu local a plantejar una sèrie de criteris que es puguin aplicar de forma uniforme a tots els programes d'actuació integrada i projectes d'urbanització en cas de paralitzacions i demores. El socialista va lamentar que una vegada adjudicat el projecte d'urbanització a una empresa, es permeta suspendre el pla anys després, com ha succeït en aquest últim cas. La situació,

segons el parer del socialista suposa "un greuge cap a la resta d'empreses que van presentar també les seues proposta, ja que l'empresa triada no ha complert amb l'estipulat". Per això Sánchez va manifestar que "és necessari que s'establisca un criteri clar i que si una empresa s'acull a la condició de urbanitzador execute el programa en el termini marcat. En cas contrari se li hauria de retirar aqueixa condició i també la fiança dipositada, adjudicant el projecte a la següent empresa". Sánchez va alertar que aquest tipus de situacions està provocant que molts programes acaben paralitzats i s'arribe a condicionar el Pla General d'Ordenació Urbana en vigència. I és que segons va denunciar el socialista, moltes àrees del terme municipal no s'han desenvolupat encara que així ho establira el pla de 1986. Per la seua banda, l'edil d'Urbanisme, Pedro López, va explicar que cada projecte d'actuació és diferent pel que no es poden aplicar regles generals. Segons López, en el departament d'urbanisme s'estudia cada programa de forma individual perquè "cada projecte es troba en un punt de tramitació diferent. Alguns estan suspesos, altres amenaçats, altres caducats i uns altres a l'espera d'informes sectorials. El criteri ho estableix cada PAI". D'altra banda, el responsable d'urbanisme va assenyalar que atenent a les circumstàncies actuals, "no podem destrossar la indústria ni anar amb el corró. S'està actuant tan bé com siga possible i estudiant cas a cas", va concloure.

**Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text**

Còpies GRAN FORMAT

**Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló**

A LICITACIÓ LA RESTAURACIÓ DE SANT BARTOMEU

text i foto NATÀLIA SANZ

La conselleria de Cultura ha tret a licitació les obres de restauració de les esglésies de Benicarló i Vinaròs. Els treballs es justifiquen sobre la base de la necessitat de complir l'objecte fundacional de la Fundació de la CV La Llum de les Imatges, ja que ambdós temples seran seus de la pròxima mostra organitzada per l'organisme.

En el cas de l'Església de l'Assumpció de Vinaròs, les obres ixen a licitació per un import de 1.056.000,00€, IVA inclòs, mentre que en el de la parròquia de Sant Bartomeu de Benicarló, les obres estan valorades en 778.944,00€. En ambdós casos el termini d'execució s'ha marcat en 6 mesos a contar des de l'endemà a la signatura de l'acta de comprovació i replanteig. Els treballs ixen a licitació després de l'acord adoptat en la reunió del Patronat de data 26 de desembre de 2012, en el qual es considera la necessitat de la restauració d'ambdós temples, donat l'estat que es troba de degradació i al contemplar-la com una de les seues expositives de la pròxima exposició prevista en les poblacions del nord de Castelló. En aquesta contractació es contempla la reparació, neteja, reposició i consolidació de tots els elements arquitectònics i la renovació de les instal·lacions. I amb ganes que comencen ja les obres i intentant adaptar als feligresos als canvis que patirà el culte. Així es troba Mossen Carlos García, rector de la parròquia de Sant Bartomeu de Benicarló, davant l'imminent tancament de l'església al culte per a iniciar les obres d'acondicionament que permetran la instal·lació de l'exposició La Llum de les Imatges. La passada setmana tècnics de l'entitat es van desplaçar a Benicarló per a tancar el calendari de les pròximes actuacions. Abans "nosaltres ja hem buidat el temple de les imatges que reben cult habitualment o participen en processons". Les diferents confraries

encarregades del seu manteniment habitual les han traslladat a la propera parròquia de Santa Maria, on estaran fins que finalitze la mostra comarcal. "Ara només queda buidar de bancs i acabar de llevar les imatges que estan en els altars, que haurien de retirar-se perquè no es malbaraten", va puntualitzar el rector. Serà al llarg d'aquest mes quan el temple acabe de preparar-se per a l'inici de les obres "que jo calcule serà a principis de març. Aquesta setmana que ve ens han dit que licitarán les obres i tornaran els dies 14 i 18 per a acabar d'empaquetar el que no formarà part de la mostra". Mossen Carlos espera la nova visita dels tècnics amb dos encàrrecs: la restauració de la Verge del Rosari i la del Crucifix de l'Altar de l'Esperança. "La primera és la imatge més antiga que conservem en la parròquia i creiem que pot ser interessant que es restaure. El segon és una peça que també té valor patrimonial, pel que els mostrarem als tècnics per a conèixer la seua opinió", va explicar el rector. De moment "anem a anar acostumant els feligresos als canvis en el culte que es produiran pel tancament del temple". Així, durant la pròxima setmana alguns dels oficis religiosos se celebraran en la Capella de Comunió, que no es tancarà al culte. Uns altres, els més multitudinaris "els traslladarem a l'església del convent de les Concepcionistas Franciscanas", on fins al moment només s'oficiava la missa diària de les nou del matí. Queda pendent de determinar d'on partiran les processons de Setmana Santa, en quina parròquia se celebrarà el Novenario del Crist de la Mar i com quedaran els torns de la Primera Comunió. En qualsevol cas, sembla que a priori la parròquia de Santa Maria parteix com 'favorita' per a acollir tots aquests esdeveniments religiosos, tant per la seua capacitat com per l'activitat que habitualment es desenvolupa en ella. San Bartolomé seguiria celebrant oficis de menuda escala en la Capella de la Comunió i la Casa Abadia seguirà sent l'epicentre de cursets de formació com els prematrimoniales, de Primera Comunió o els de la Confirmació.

LA CARXOFA, MÉS INTERNACIONAL GRÀCIES A LA CONSELLERIA

text NATÀLIA SANZ

El Conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua, José Císcar, ha defensat l'adopció d'estratègies comercials que permeten a la carxofa de Benicarló ampliar la seua presència en el mercat exterior.

Císcar es va mostrar convençut que la distinció i garanties per al consumidor que confereix al producte el fet de comptar amb una etiqueta de qualitat, ha de ser aprofitada pels productors i comercialitzadors de la carxofa per augmentar els mercats i atraure l'atenció del públic més exigent, el que a més redundarà en un increment de l'ocupació. El conseller va realitzar aquestes declaracions aprofitant que la ciutat es troba immersa en la celebració de la XX Festa de la Carxofa, un esdeveniment que va viure els seus actes centrals el passat cap de setmana amb gran acollida de públic. Císcar va reconèixer el treball de promoció que està fent el Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida i la creativitat del sector de la restauració per a la difusió entre la societat de les propietats i la posada en valor d'aquest producte com un dels aliments bàsics de la Dieta Mediterrània i que es troba molt introduït en la gastronomia local.

De fet en aquests moments vint-i-dos restaurants de la ciutat ofereixen en els seus establiments fins a l'1 de març els menús que integren les Jornades Gastronòmiques de la Carxofa de Benicarló. En tots ells el producte estrella de l'horta benicarlanda pren especial protagonisme en els plats, convertint-se en l'alma mater de les creacions dels restauradors. Les jornades, que enguany arriben a la seua majoria d'edat, suposen un al·licient per a la complicada comptabilitat del mes de febrer en els establiments participants, per la bona acollida que té entre els amants de la carxofa de Benicarló. La producció anual de carxofa amb

denominació d'origen de Benicarló se situa en unes 1.200 tones, quantitat de la qual la major part (95%) es destina al mercat nacional, i s'exporta entorn del 5%. Espanya és el segon productor mundial de carxofa, amb una superfície de 15.800 hectàrees, de les quals 3.800 hectàrees es troben a la Comunitat Valenciana. Se situen en la zona emparada per la DO els termes municipals de Benicarló, Càlig, Peníscola i Vinaròs, unes 300 hectàrees.

Boca-volar-hi

El Boca-volar-hi és el nou registre de paraules creat per l'alumnat de Taller de Valencià de 2n d'ESO de l'IES Joan Coromines. Ací us fem lliurament de la 4a entrega:

Laura

FALIVER: acció que es fa quan et caus al terra al mes d'agost a la platja. La paraula faliver va nàixer a Peníscola l'any 2009 quan un estranger es va caure a la platja. Des d'aleshores es diu faliver en compte de caiguda. Aquesta paraula només es pot usar en el mes d'agost perquè aquell estranger va caure a l'agost. Només la poden recordar les persones amb més de 100 anys. Quan compleixes els 100 anys la paraula faliver et ve al cap com una inspiració divina.

XIPA: objecte punti agut que serveix per a que juguen els homes calbs i els morens. La paraula Xipa va nàixer a la

serra d'Irta l'any 1998 quan una parella estava jugant a un joc paregut al tennis i des d'aleshores es diu així. Però no la recorda molta gent, només la recorden les persones de 13 anys i no s'oblida fins que et morts.

REDSAMELL: sentiment que sent quan estàs enamorat al mes de gener. La paraula redsamell va nàixer a Sevilla quan una xica es va enamorar d'un xic i se'n van anar a viure junts. La paraula només la pots dir al mes de gener perquè aquella parella es va enamorar al mes de gener

PÍGRAF: cadira per a asseure's quan estàs cansat d'anar al metge però només es poden asseure els coixos i els calbs. La paraula pígraf va nàixer el 28 de novembre del 2012 a la classe de Taller de Valencià mentre una alumne feia una redacció que li va manar el professor. La paraula pígraf la va inventar perquè no volia ficar cadira d'esperar i li va dir pígraf així va nàixer la paraula.

(Continuarà la propera setmana)

SENSE SOLUCIÓ PER A LA COSTA NORD

text i foto NATÀLIA SANZ

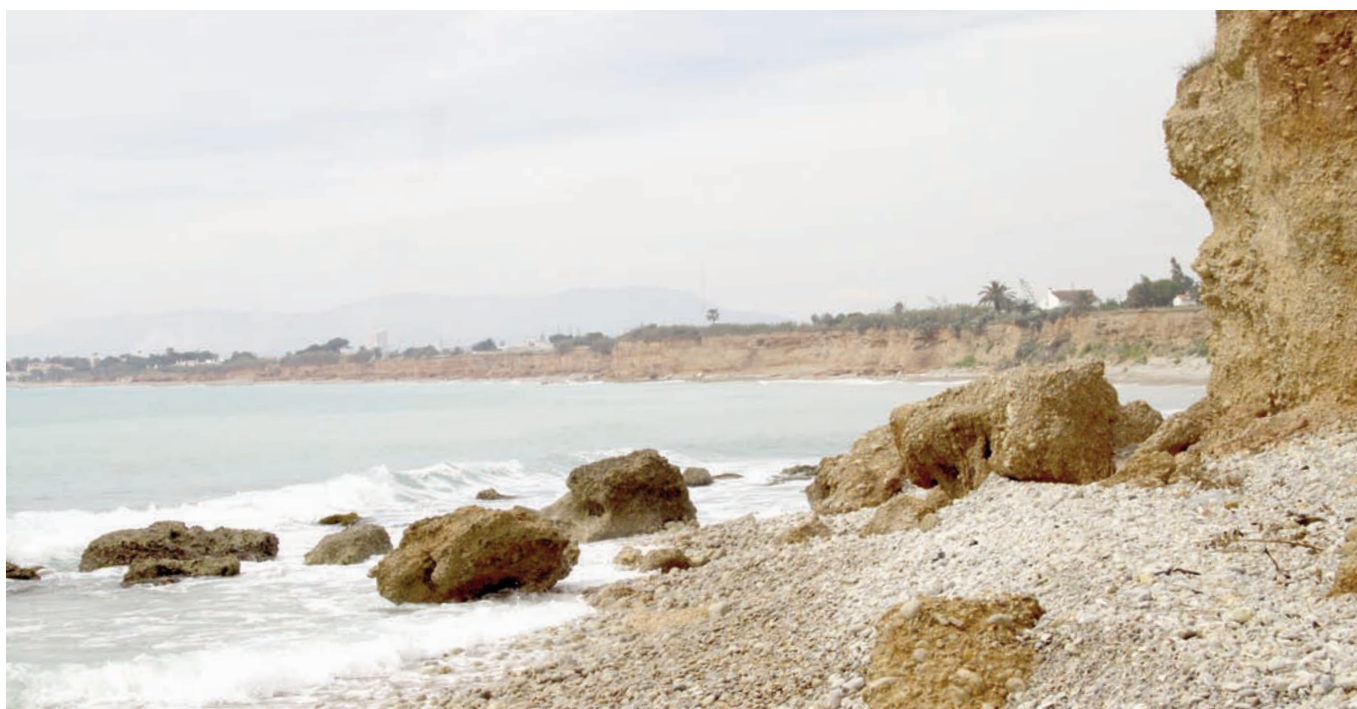
EL MINISTERI NO ES COMPROMET A REALITZAR OBRES DE PROTECCIÓ EN LA COSTA NORD DE BENICARLÓ.

El Ministeri de Medi ambient licitarà un nou projecte, el vuitè, per a la protecció de la costa Nord de Benicarló, però no es compromet a fixar una data per a l'inici de les obres, ni la quantia de la inversió. La comitiva institucional que es va traslladar dimarts passat a Madrid va "tornar decebuda" després de la trobada amb els responsables del Ministeri de Medi ambient per a desbloquejar les actuacions en la costa Nord. La reunió, la catorzena que manté l'alcalde en sis anys sobre el mateix tema, va servir per a confirmar que dins d'enguany, previsiblement abans del mes d'agost s'executaran les obres d'emergència en les zones més erosionades de la costa Nord. Unes obres que havien de servir per a consolidar la façana litoral i que el Ministeri es va comprometre a executar l'any passat amb una dotació pressupostària de 700.000 euros. Tot, després d'una tibatant reunió en la qual els representants ministerials van arribar a afirmar que les obres no s'havien realitzat perquè "nosaltres havíem renunciat a aquestes obres. On ho posa?", va lamentar l'alcalde. Un dels compromisos que es va arrancar finalment va ser que el Ministeri executarà les obres però que es desconeix la quantitat econòmica que es destinarà. "Ens han dit que dels 700.000 euros que teníem consignats, potser s'invertiran 300.000, 400.000 o 500.000, el que puguen", va dir l'alcalde. A més de la decepció per la rebaixa significativa del pressupost per a les obres d'emergència, la reunió amb el director general de Sostenibilitat de la Costa, Pablo Saavedra i el sotsdirector general de Protecció de la Costa, Ángel Muñoz, tampoc va servir per a donar una empenta al projecte

de protecció i regeneració de la costa Nord, que és un dels objectius prioritaris de les autoritats de Benicarló i que suposaria una solució definitiva al problema d'erosió de la costa.

El Ministeri va confirmar que durant aquest mes de febrer es licitarà un nou projecte que es basarà en l'estudi exhaustiu que va presentar el catedràtic Diego López a instància de l'Ajuntament i de l'Associació de Veïns i també en un projecte anterior que ja té el Ministeri. "Des del 2003, és el vuitè projecte es redacta sobre el mateix tram i les mateixes obres", va denunciar el president dels veïns afectats per la regressió. Manolo Roca. "S'han gastat més de mig milió d'euros en papers i encara no han invertit ni un cèntim en la regeneració de la costa", va lamentar. Ara, el fet de licitar un nou projecte i també la declaració d'impacte ambiental corresponent torna a endarrerir els terminis legals i administratius i suposarà, com a mínim, dos o tres anys més d'espera. Malgrat tot, un dels aspectes que més han criticat els dirigents municipals va ser l'absència d'un compromís ferm per part del Ministeri de fixar un calendari per a l'inici de les obres. "Si m'hagueren dit que les obres comencen en el 2015 o 2016, estariem contents. Però ni això", va incidir l'alcalde.

El Passeig Marítim Sud no té data d'inici

text NATÀLIA SANZ

El Passeig Marítim Sud no té data d'inici. O, dit d'altra manera, Benicarló va perdre la seua oportunitat d'ordenar la seua façana sud al no realitzar correctament els tràmits expropiatoris.

Així es desprèn de la resposta rebuda a una pregunta efectuada pel senador socialista per Castelló, Enrique Navarro, a instàncies del PSPV de Benicarló. Al juny del 2007 es va iniciar el procés expropiatori per a l'obtenció dels terrenys necessaris per a la construcció del passeig que comunicaria la Platja del Morrongo amb la de la Caracola, al sud del municipi. El passeig marítim sud de Benicarló es va gestar fa quasi una dècada i per a agilitar els tràmits, l'expropiació es va fer pel sistema de taxació conjunta. Una part dels propietaris es va querellar per la tramitació, donant-los la raó els tribunals. Malgrat que el Ministeri de Medi ambient disposava d'una partida pressupostària per a aquests treballs, que suposaven una inversió de més de 4 milions d'euros i el passat any es va consignar una anualitat per a aquest de 200.000 euros, com es reconeix en la resposta parlamentària "es van paraitzar pel fet que la sentència del jutjat va anul·lar el procediment d'expropiació realitzat per l'ajuntament de Benicarló".

En aquesta resposta es parla de la divisió del projecte en fases, a causa de les actuals dificultats econòmiques que pateixen les arques de l'Estat. A més, s'afegeix que "la primera fase s'executarà en funció de les disponibilitats pressupostàries", el que segons el parer dels socialistes benicarlondos "indica que no només no hi ha pressupost per a enguany, sinó que no existeix cap previsió per als següents". Les obres del nou Passeig Sud de Benicarló estaven dissenyades per a ordenar la façana marítima del municipi en el tram que discorre entre la Platja del Morrongo i la de la Caracola, passant per la del Gurugú, amb un pressupost de licitació de 4.114,29 milers d'euros.

Pedro López, regidor d'Urbanisme de Benicarló, va agrair al grup municipal socialista "la seua preocupació per aquests temes, que estan en la línia de treball de l'equip de govern. És la política que necessita el poble". L'edil va confirmar les notícies socialistes i va recordar que "ja ens van dir que no havia consignació en l'última visita que vam fer a Madrid, en la qual preguntàrem pel tema". López va reiterar les queixes benicarlondes i va sostenir de nou que "som les germanetes pobres de la província. A Vinaròs i Peníscola els han construït passejos amb inversions milionàries i a nosaltres ens cau la costa nord i no tenim Passeig Sud", va concloure.

L'ÀNGEL ESTEBAN JA TÉ DATA D'INICI

text i foto NATÀLIA SANZ

Els treballs de construcció del futur CEIP Àngel Esteban s'iniciaran el pròxim 2 d'abril, una vegada passades les festes falleres i la Setmana Santa. Acabaran així les penúries dels alumnes del centre, que des de fa cinc cursos escolars reben les seues classes en aules prefabricades. També es donaran per concloses les reclamacions del consistori, que des que conselleria d'Educació va obrir la nova línia encolar, no ha parat de reclamar la construcció de la veritable escola. Els tècnics municipals, la direcció facultativa de l'obra i l'adreça del centre educatiu es van reunir ahir al matí en els terrenys on es construirà el nou CEIP Àngel Esteban per a determinar les condicions de la neteja del solar i fixar una data d'inici de les obres. Segons els tècnics de l'empresa Vaseco, adjudicatària de les obres, els treballs començaran el 2 d'abril, una vegada s'haja portat a terme el desbrossament dels terrenys, que anirà a càrrec de l'Ajuntament. El regidor d'Urbanisme, Pedro López, i el regidor d'Obres i Serveis, Pedro García, també van assistir a la reunió per a consensuar l'ús que es donarà als arbres, majoritàriament tarongers, que hi ha a la parcel·la i concretar sobre el terreny els treballs de neteja que començaran en breu. Els alumnes de l'Àngel Esteban reben les seues classes en aules prefabricades, instal·lades en una pista esportiva que li costen al consistori 21.600 euros anuals pel lloguer. Els pares ja s'han manifestat dues vegades davant el consistori per a reclamar que els seus fills reben formació en unes instal·lacions dignes. Serà la Conselleria d'Educació l'es faça càrrec directament de la inversió per a la construcció del nou col·legi, que tindrà un cost de 4.4 milions d'euros. El col·legi s'enclavarà en el sector 7, que actualment està urbanitzant-se, i que ocupa una superfície de 48.600 metres quadrats.

EDITORIAL

870

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995**Piscina Municipal, l'un deteriorament galopant**

La història de la nostra, perquè és la nostra Piscina Municipal, sembla ser un culebró que no acaba de tenir fi. I és que des del seu inici, en la primera concessió a l'anterior empresa UBAE-SEAE, tot ha estat un seguit continuat de despropòsits i deixadesa per part dels governants del PP del nostre municipi.

Així, aquesta història rocambolesca comença en el mandat de Jaime Mundo i el seu regidor d'Esports, Marzal, que encara ara està de regidor però ara de policia, quan no van fer complir a l'empresa a la qual ells havien atorgat la concessió allò que estava estipulat en el Plec de Condicions. Així, suposadament, als dos anys havia d'estar edificat el nou gimnàs, no la carpa que van muntar, i incomprendiblement ningú del govern de Mundo i companyia van fer absolutament res perquè aquesta empresa, que no pagava cap mena de cànon, fes allò al que estava obligada pel seu contracte. Increïblement, van passar els anys i cap de les inversions previstes, obligatòries, es va materialitzar. Tot açò davant la negativa del govern del PP a prendre mesures i davant l'oposició frontal de la llavors oposició que ho va denunciar contínuament, tant públicament com a les comissions de seguiment que es convocaven. El PP amb la seua majoria absoluta va deixar anar podrint-se tot, mai millor dit atés que només cal veure en quin estat lamentable està ara la piscina, fins arribar al dos anys de govern BLOC-PSOE on es va començar a quallar que s'havia de rescindir el contracte a la llavors concessionària per a frenar aquest deteriorament. Així, tot i tenir-lo quasi fet, una nova majoria popular a les següents eleccions torna les coses enrera i es deixa morir tot fins que, dos canvis de govern després, amb Marcelino al capdavant, este, davant les queixes d'usuaris i

l'oposició es veu obligat a rescindir el contracte inicial. A partir d'ací, se li adjudica, per decret i provisionalment, a la UTE FCC-Nitram Pool la gestió. Això sí, pagant un cànon mensual de vora 3000 euros. Alguna cosa és! Però si els anteriors concessionaris no van fer absolutament res del que estaven obligats per a mantenir les instal·lacions, els d'ara, tampoc. I no diguem del govern de Marcelino que ha esta mirant cap un altre lloc mentre les instal·lacions estan ara en un estat més que lamentable.

Quasi dos anys per a traure la nova licitació des que se li va encarregar a un bufet d'advocats el nou Plec de Condicions per a, ara, anar a corre-cuita per la pressió d'usuaris i oposició. Però el més greu amb unes instal·lacions molt deteriorades.

Té tota la raó el president del Club Natació Benicarló quan afirma que "la piscina està deixada de la mà de Déu" i que en qualsevol moment l'ajuntament, responsable civil subsidiari, o els usuaris, podrien trobar-se amb un problema greu de salubritat tenint en compte el grau de deteriorament en que aquesta es troba.

Olor a podrit és molta la que fa aquesta qüestió si ens atenem a com de rematadament malament ha estat, i està, fent les coses el govern del PP. Però el que sembla encara més insultant, o vergonyós, si cap, **és que el Club Natació Benicarló, per l'ús de la Piscina, li paga a la concessionària més de tres vegades el que aquesta li paga a l'Ajuntament de Benicarló de cànon.** Increïble! Només amb el que s'estalviaria de subvencions l'ajuntament al Club Natació Benicarló ja li sortiria rentable si este es fera càrrec de la concessió. Com diu el president del CNB una entitat sense ànim de lucre faria que tot el benefici redundara en les pròpies instal·lacions. Què espera l'ajuntament? O és què hi ha altres interessos amagats, com diu el PSOE?

I un problema més a afegir-hi, què passa amb el concurs de creditors en el que es troba una part de la UTE, Nitram Pool, concessionària de la piscina? En que afecta, o pot afectar, este concurs de creditors?

Mai l'ajuntament ho podrà tenir tant bé per solucionar-ho tot d'una. Ara és l'oportunitat i cal aprofitar-la. Veure'm si és així... o prevalen altres interessos.

laveubenicarlo@terra.es

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2013)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia ____ de _____ de 2013

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA

ADREÇA

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola 1: cal ser rancis! Acabem de fer la festa de la carxofa més fotogràfica que hem tingut i a la portada del web municipal, per anunciar les entrades de tot el que fa referència a la carxofa, va i ens foten una foteta d'una carxofeta, i sempre la mateixa. Deu meu, tant costa fer les coses ben fetes i buscar-ne una de les moltes, i bones que se n'han fet? Una panissola és poc, un cabàs!

Panissola 2: als de La Veu. Uns altres, tot i el color verdós del fons i la gran quantitat de carxofes guapes que segurament han tingut en foto, va i ens fiquen, tot i que pogués ser fotogràfic el muntatge, una carxofa punxenta. Les de la DO Carxofa de Benicarló no són punxentes. Com als de dalt, una panissola com call!

twitter: @Elstafaners

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Quatre i un cunyat

Als tafaners, de tant en tant, ens agrada saber què diuen de nosaltres els de fora... i així hem anat a l'altra banda de l'Atlàntic a veure què n'opinen d'aquesta Espanya de Marianico el corto els americans del nord. I resulta que, segons el New York Times, el frau fiscal de les grans famílies espanyoles i la banca és... enorme. Les mateixes fonts diuen que segons la pròpia Agència Tributària espanyola, el 74% del frau fiscal se centra en aquests grups, amb un total de 44.000 milions d'euros. No res, una quantitat que, per cert, quasi arriba a la xifra del dèficit de despesa pública social d'Espanya pel que fa a la mitjana de la UE-15 (66.000 milions d'euros). I què passa? Que la seua influència és tan gran que l'Estat no s'atreveix a "arreglar-los". Total, només són quatre i el cunyat del rei!

Els rics no ploren a Espanya

Això sí, en tenen uns altres amb qui entretenir-se. Segons sembla, la gran majoria d'investigacions de frau fiscal de l'Agència Tributària se centra en... els autònoms i professionals liberals que, total, segons dades de la mateixa Agència Tributària espanyola, només sumen el 8% del frau fiscal total. Recordeu, i si no us fem nosaltres memòria, va ser ni més ni menys que el llavors

text LA COLLA DE TAFANERS

president del Govern espanyol, José Mª Aznar qui, en un moment de franquesa, va admetre en una visita per aquelles terres que "els rics no paguen impostos a Espanya". Està clar, si volem assabentar-nos bé, però allò que es diu bé, del que passa en corrupanyolandia, el que cal és llegir la premsa nord-americana. Apa, vinga, a veure si farem bo l'argument del Consell quan diu que l'anglès és necessari des del 3 anys.

Prioritats

I parlant de xiquets, sembla que a les "senyories", sí, eixos que estan al congrés i al senat, tot i cobrar suculentos dietes que justifiquen que han de viure en una ciutat que no és la seua, Madrid, tenen també apanyat el menú dels dinars... al restaurant del congrés. I així, resulta que només paguen pels papeos...

una tercera part del que costa el menú més barat a qualsevol treballador que ho ha de fer pagant-s'ho de la butxaca. I no és broma, dos plats, postre, beguda i cafè... 3,55 euros! Mireu la imatge, mireu-la, és del restaurant del Congrés dels Imputats. Però al que anàvem, i ara entendreu això de "parlant de xiquets". Què li costa a qualsevol xiquet utilitzar el menjador escolar, només per ficar al damunt de la taula la carmanyola i de vegades escalfar el menjar al microones? 3,80 euros de mitjana! I si volíeu caldo... dos tasses, sabeu per quina raó els costa tan poquet el menú als "pobres diputats"? Doncs sí, ho heu encertat, perquè estos serveis estan subvencionats amb fons públics! Sí, pagats de la nostra butxaca!

Exemplaritat

Uns altres xiquets i xiquetes d'ací a ca nostra es van quedar sorpresos en veure com l'alcalde i altres regidors, reunits davant la casa consistorial, eren tan cotxinos. Ei, així ens ho van dir, quan els van veure fumant i fumant i tirant les burilles al terra. Ens van dir, "ja està malament això de fumar però si damunt embruten el terra, que és de tots, quin exemple donen!" Xiquets!

Misteris de dolor de la festa carxofera

Primer misteri, ja en parlarem la setmana passada: per quin motiu es pagava un preu diferent pel sopar no solament al que s'indicava en la propaganda sinó també segons la cara del comensal? Segon misteri: per quina raó, tot i estar al programa escrit, no es van fer l'actuació del Botifarra i la Fira d'artesanía?

Sospites

Un tafaner està més que indignat amb el còmic de la setmana passada, Es pregunta què és això que el baló d'or és més important que la carxofa d'or? Quina heretgia

ve de la p gina anterior

és aquesta? A la vista d'un deslligo de tal calibre tan sols podem fer una cosa: dubtar de la lleialtat benicarlanda que qui ha estat capaç de propalar el desfici. Segur que eixe dibuixant ni ha assistit mai a la gala de la Carxofa ni ha visitat mai un casal faller.

Ús de la llengua

Com ens ho hem de menjar això que escriuen els mantenidors del web Sabor de Benicarló: *Vaya dos carxofes de oro Pichi, y pepa*. A banda de no saber escriure, segons com es llija pot comportar un doble sentit. I sembla que cobren i tot per omplir de contingut el web i mantindre el fcbk de la institució. Nosaltres mateixos coneixem xiquets de primària que els passarien la mà per la cara en escriptura i en originalitat. I ho farien setmanalment, no una vegada a l'any damunt de la festa.

Més de la xarxa

No té ni quatre dies, volent imitar als del sabor de dalt, i ja l'han hagut de canviar. La nostra regidora sembla que és molt inquieta i se n'havia adonat que, a la millor, en castellà no l'entenien i n'ha fet una de nova en valencià. I així com si fos un web fantasma li ha penjat un rètol que diu: "Actualment aquest bloc es troba en fase d'eliminació de continguts, si voleu consultar la nova web, en breu ACI". Ja ens

agradaria saber a què vénen els canvis i si funcionaran "tan bé" com els gastronòmics que s'actualitzen cada any.

Una qüestió pública?

I és que vist així, penjar eixe gran cartell que la grua de la foto subjecta a la façana de Sant Bartomeu no hauria de representar cap problema. Ara bé, si ho mirem des d'una altra perspectiva, la d'un estat suposadament aconfessional, per quina raó el muntatge d'aquesta gran pancarta d'una entitat eclesiàstica que té molts diners, que no paga IVA ni IBI ha de ser pagat amb diners de tots i amb hores extra de la brigada de l'ajuntament? Com bé hem dit és una qüestió pública i per això opinable. Ens agrada que els nostres diners es gasten en les

entitats locals, que prou precari ho tenen tot amb tanta retallada. I l'església, la de casa nostra i les dels costats, no és una entitat de caire exclusivament local i no es caracteritza precisament per no tenir ni un euro.

Pichi Alonso

Els tafaners ens hem assabentat que corre per la xarxa una iniciativa que torna a reivindicar el nom de Pichi per al camp de futbol del Benicarló. Bona notícia. Segons sembla s'ha fet un *hastac* (?) on es pot afegir qui vulga per donar-li suport: *#estadioangelpichialonso*. Pel que hem escoltat, i llegit en un correu que hem rebut s'hi han adherit tota classe de gent, fins i tot l'alcalde de Peníscola, on per cert es fa el campus que porta el seu nom. Sí, aquell que va nàixer ací i per obra i gràcia de la incompetència i mala gaita de Mundo i del llavors regidor d'esports, Marzal, se'n va anar del poble. I és que els que se n'haurien d'haver anat d'aquest poble són aquests dos personatges tan nefasts per als interessos benicarlandos. Tant un com l'altre ja tenen el cul pelat dels anys que porten a la cadira política benicarlanda. I després diran que la política no crea vividors! Vorem si la cosa qualla i, per fi, la s'acaba com ha d'acabar, bé, amb el nom d'Àngel Alonso al camp del Benicarló. Que ja seria hora que ningú es cagara els pantalons i se superaren complexos provincians.

Estat de guerra a Càlig?
Revolució comunista?

D'altres pobles.

Ajuntament de Càlig. BANS DEL DIA 04/02/2012.

1- Es recorda que està prohibit utilitzar, dins del casc urbà, rifles amb perdigons. 3- Qui haja perdut una corbella, que passe per l'Ajuntament.

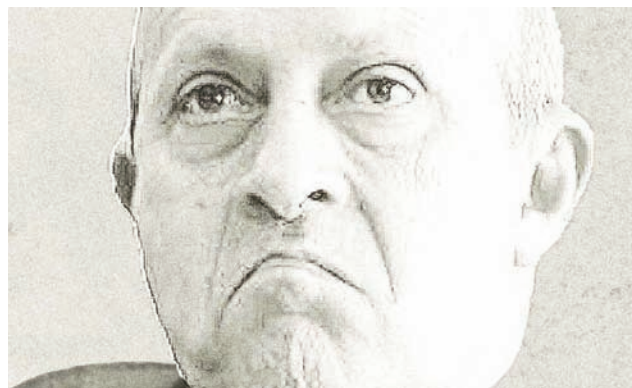

STOP LLEI WERT: El plurilingüisme i la LOMQE

L'ASSEMBLEA COMARCAL DEL PROFESSORAT, PERPLEXA DAVANT LA LLEI WERT

Perplexos, bocadabats, estupefactes i fins i tot espatarrats. Així ens hem quedat els membres de l'Assemblea de Professors Baix Maestrat Contra les Retallades davant l'esborrany de Llei Orgànica de Millora de la Qualitat Educativa (LOMQE) impulsada pel ministre José Ignacio Wert. Els canvis presentats pel Ministeri d'Educació a última hora, una vegada esgotat el termini de temps de negociació amb les comunitats autònomes, suposen un atac a l'ensenyament públic des de diversos punts de vista. De tots, del que més se n'està parlant és l'atac frontal a les llengües cooficials com el Valencià i el model d'immersió lingüística.

Segons el nostre parer, la LOMQE ignora 29 anys de model de línia en Valencià i els resultats acadèmics dels seus alumnes, per damunt de la mitjana estatal; menysté l'opinió de la immensa majoria de pedagogs quan estableixen que l'escola ha de treballar a partir de les llengües del seu entorn; i s'oposa al model lingüístic de països capdavanters en aquest aspecte com Canadà i Finlàndia que intenten assolir l'aprenentatge de l'anglès a partir de la competència lingüística assolida en les llengües del seu entorn, en el nostre cas el valencià com a llengua pròpia i el castellà com a llengua oficial de l'estat. A més, aquesta llei se situa fora del consens educatiu ja que no ha estat negociada amb els docents, pedagogs i famílies. Per açò, pensem que la Llei Wert menysprea les llengües i les cultures no castellaneres de l'estat i no respon a criteris pedagògics, sinó ideològics i econòmics. En aquest sentit, subvencionar les famílies que opten per les línies en

castellà a l'escola concertada i privada no deixa de ser més volum de negoci per a l'església i les empreses, que fins i tot podria incentivar un trasvassament d'alumnat de l'escola pública a la privada.

Per a nosaltres, defensar la immersió lingüística en valencià és irrenunciable; igual que irrenunciable és el nostre compromís amb l'aprenentatge del castellà o de l'anglès. La competència lingüística en totes tres llengües té a veure amb repartir percentatges i quotes horàries d'una o altra llengua, sinó en aconseguir d'una vegada per sempre un ensenyament centrat en l'alumnat i no en els continguts, amb plantilles estables coneixedores de l'alumne i del seu entorn, reduint les ràtios per tal d'afavorir l'intercanvi comunicatiu, invertint en materials didàctics i tecnologies de qualitat, afavorint contactes reals amb les llengües estrangeres i amb els seus parlants, i assegurant l'aprenentatge de l'anglès o del francès a partir de la competència lingüística assolida en les llengües de l'entorn immediat de l'alumne tal com fan els models canadenc i finlandès.

**Assemblea del Professorat
Baix Maestrat contra les retallades.**

CAÑETE CADUCAT

El ministre Arias Cañete, que ja se significà com a estrambòtic i ocorrent –el transvasament de l'Ebre es faria per “cañetes”-, en el gabinet d'Aznar, torna a repetir “personatge” i ara ens vol fer consumir –de perduts al riu- productes caducats. Ho “argumenta” per evitar el llançament de tones d'aliments que es perden, per haver-se'n passat de data.

I és que sembla no haver-se enterat –el tal ministre- que, gràcies a les polítiques “populars” de retalls immisericordes –als pobres, clar, als rics no- el consum es troba afectat greument i, lògicament, en sobra més del què els fabricants havien previst. Així els productes caduquen i es llancen.

És la política de reactivació (!?) econòmica –a l'endemà de guanyar les eleccions el PP, ja fa més d'un any- que la dos de Rajoy –Sáenz de Santamaria- havia assegurat solemnement.

DEURE? QUIN DEURE?

Els aduladors del PP –ara es Feijóo, un altre galleg- intenten justificar Rajoy, proclamant que si incompleix les promeses electorals es per acomplir amb el seu deure (¡?). Estranya manera de prendre el pèl a la ciutadania, que no té prou amb sobreviure als retalls de “Marianotijeras”, que encara haurà d'estar-li agraït.

L'únic –i urgent- deure del llogater de la Moncloa es dimitir, per incompetent i mentider.

Eleccions ja! I que els tribunals depuren les responsabilitats –que les hi ha i moltes- dels polítics mediocres i titelles de mercats i multinacionals –inclosos els bancs, clar-.

Marc Antoni Adell

Senyora Garcia:

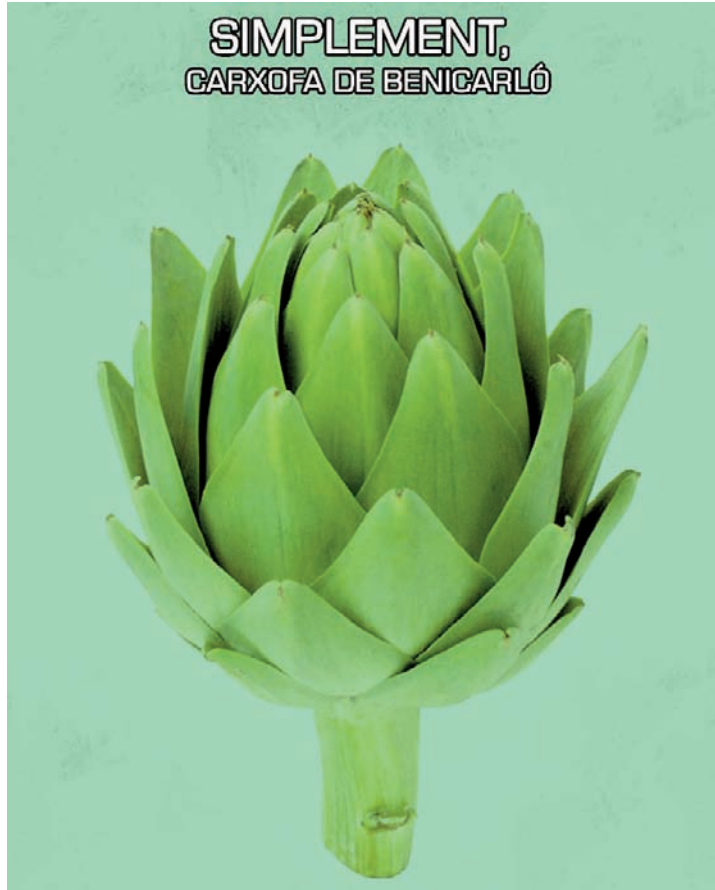
Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Impressionant, senyora Garcia. Com diuen a la portada, simplement impressionant. Ara mateix m'acabo de comprar La Veu de Benicarló i potser s'haurien de començar a plantejar un canvi del nom de capçalera. Jo ho comprenc tot perquè soc molt comprensiu amb les persones que treballen i que tenen molta feina. També admiro a tots aquells que formen part d'associacions que fan activitats per al poble i que, a més a més, ho fan de manera altruista, per afició i perquè els agrada allò que fan. De veritat que els admiro. Per això puc passar per alt algunes coses que darrerament sovintegen en el si d'aquesta publicació. A ningú no li haurà passat per alt que la grandària de les fotografies és considerable. Jo això ho puc comprendre, perquè diuen que una imatge va més de mil paraules. Per cert, que si aplicàrem aquesta equivalència, una de les altres publicacions locals deixaria en ridícul al mateix diccionari enciclopèdic Espasa Calpe.

Senyora meua, ja són quatre setmanes, quatre, que li dediquen la portada i el tema de la setmana a la carxofa. És a dir, des de que hem començat l'any només s'ha escrit de carxofes. Que no estarà bé? Jo em penso que la carxofa pot estar ben contenta de l'homenatge que li han fet vostès. Modestament, i per al proper any si és que la crisi ens dona el seu permís, els suggereixo que els quatre primers números de l'any -és a dir, els de gener- aquesta publicació porte el nom a la capçalera de "La Veu de la

Carxofa". Dona, seria una manera impactant de sumar-nos a aquest magne esdeveniment que ocupa el nostre poble a llarg de les primeres setmanes de l'any. Com sempre, aquesta idea la llanço de manera altruista, per a demostrar, una vegada

més, que el meu benicarlandisme està assolint unes cotes prou respectables.

Ai, la carxofa! Fa tantes setmanes que en parlo que ja no sé què dir. Potser se m'han acabat les paraules. Però malgrat tot, encara em queda un raconet que he vist a la pàgina quatre a la foto que hi ha a la part de baix. Toma taula! Envoltada tota ella per sis o set blaveres coronades i tricornades. Toma manifestació de valenciania!. Toma, toma i toma. Aiiii! Quan de mal han fet les falles al nostre poble! Ai, no! Que aquesta és la nostra bandera autonòmica, no

me'n recordava i ja m'havia sortit la vena radical, antiespanyola, antivalenciana i antifallera, que és el mateix. Per això demano perdó, perdó (si, dues vegades), i prometo resar una oració a la mare de déu dels desemparats, alcaldessa honorària i perpètua de València per tal de purgar el meu pecat que és mortal de necessitat.

Com no podia ser d'una altra manera els centres públics del nostre poble es troben al límit. Iguale que els privats concertats (serà això una redundància?). Però jo ja he comprés això del col·legi Àngel Esteban. No el fan perquè esperen que la població de xiquets baixa, així s'ho estalviaran i podran destinar més diners per a pagar els pobres diputats autonòmics que no arriben a final de mes. Una altra de les proves irrefutables d'aquesta teoria és que el col·legi l'han de fer a una pastilla, i ja em dirà vostè si damunt d'una aspirina es pot construir un col·legi. Això no s'ho creu no Jaime Mundo quan aixeca la ma

per a votar allò que li diuen els del seu partit que ha de votar com, per exemple, que li lleven el nom de "Palau de Benicarló" a l'edifici on ara estan les corts valencianes.

Benicarló a Fitur. A vendre què? Alcarchofitas?

Em sembla que a aquesta xicota que és regidora de comerç, turisme i no se quantes coses més té un malnom d'allò més apropiat. Mol apropiat, diria jo.

Arribem al final. A la darrera pàgina, com no en teníem prou, les millors fotos de la festa de la carxofa. Com diuen els tafaners, acabem el mes de les flatulències.

Un deute amb Joan Sales (1)

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

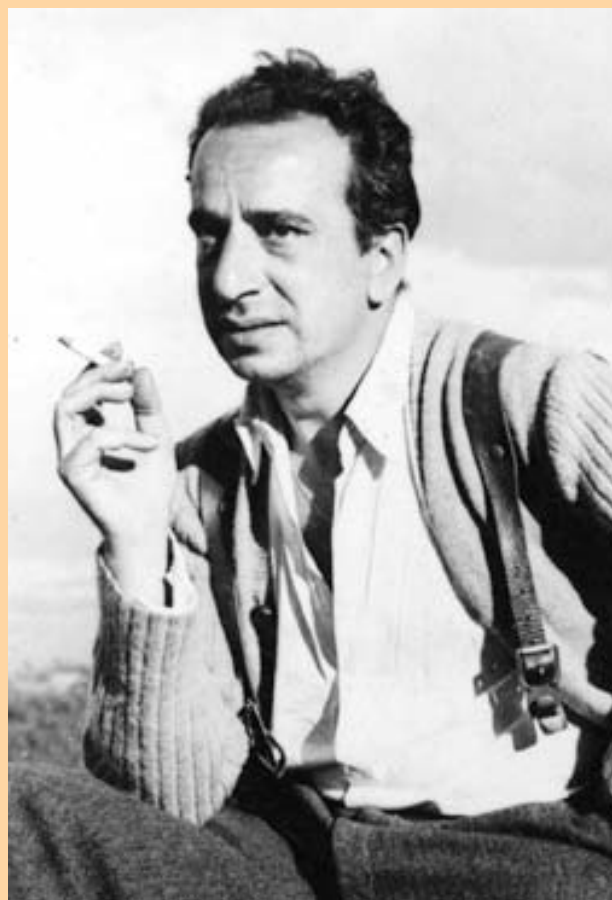
(Sento que li devia un article a Sales en el seu centenari, i per això encara que siga unes setmanes tard, vull pagar aquest deute.)

Un soldat republicà al front d'Aragó en plena crisi existencial. La seua companya que ha quedat a Barcelona amb el fill petit i viu la dura experiència de la rereguarda. Un seminarista que lluita amb el bàndol republicà també al front aragonés. I un excèntric amic comú de tots tres que els visita de manera alterna, un personatge que tant sembla de vegades un cínic, com un amargat, com un devot creient. Un personatge que és un misteri i fa qüestions que trasbalsen els altres tres.

Aquest és l'esquema bàsic d'una de les grans novel·les escrites en català en el darrer segle: *Incerta glòria*. I l'any 2012 es van complir cent anys del naixement del seu autor, Joan Sales. Sales era un personatge ben peculiar. Nascut en plena època noucentista, res en la seua obra permet identificar-ho, si no és per reacció. Fou corrector de català, alumne de Pompeu Fabra, però abans de la guerra no escrigué res de remarcable, només alguns poemes que formarien part de *Viatge d'un moribund*, llibre que ara s'ha reeditat.

Iniciada la guerra civil, marxà voluntari a lluitar amb l'exèrcit republicà. Des del front, va mantenir una correspondència interessantíssima amb el poeta Màrius Torres, a qui havia conegut poc abans de l'esclat del conflicte. Aquestes *Cartes a Màrius Torres* es lliguen com una novel·la i ofereixen visions peculiars i vívides del període convuls que vivia el país. Sales s'hi desfoga tant en contra d'uns com dels altres, i especialment contra els polítics que han portat a aquella situació. Durant la guerra va ser empresonat per no haver delatat un germà que no s'havia incorporat a files. Un exemple, afirmava ell, que les coses no podien anar bé de cap manera.

Després de la derrota, va marxar a l'exili francès i d'allà a la República Dominicana i Mèxic. A Mèxic fundà, amb altres escriptors, la revista *Quaderns de l'Exili*, que propugnava entre altres coses la creació d'un exèrcit català que lluitara amb els aliats contra el feixisme, de manera que després de derrotar Hitler anaren a per Franco. Tot això mentre completava un camí personal de

retorn al cristianisme que havia iniciat precisament durant la guerra. Cristianisme i nacionalisme seran les dues grans forces que guiaran la seua vida.

Sales, ja ho veieu, anava contracorrent. Quan torna a Catalunya, el 1948, entra a treballar en el món editorial. Amb els anys tindrà la seua pròpia editorial, Club Editor, en la qual publicarà les obres dels principals novel·listes catalans de postguerra, Mercè Rodoreda i Llorenç Villalonga. De nou, unes cartes, aquest cop a Rodoreda, publicades fa uns pocs anys, s'erigeixen com una altra gran obra de Sales "a l'ombra". Era un polígraf que no podia evitar fer de la correspondència un vehicle per a contenir tot el que volia dir.

És justament rellegint unes cartes, les que havia escrit a Màrius Torres, que començà a pensar en una novel·la. Me l'imagino llegint-les quan tornà el 1948 de l'exili i pensant a donar a aquelles reflexions forma de novel·la. Seria *Incerta glòria*, la novel·la de la seua vida.

Exposició de fotografia «Música»

(fins al 10 de març). Edifici Gòtic. Organitza: Associació Enfoque i Regidoria de Cultura.

Una despistada col·lectiva a punt va estar de costar-li cara al Castell de Peñíscola FS Benicarló al camp del Barcelona

text i foto VICENT FERRER

4 FC BARCELONA ALUSPORT:

Chema, Ortego, Serrano, Ferry, Javi Alonso; cinc inicial; Tolra, Joselito, Alex i Martel.

5 CASTELL DE PEÑÍSCOLA FS BENICARLO:

Iván, Uge, Charly Maza, Diego Blanco, Marc Areny; cinc inicial; Gonzalo, Jacobo, Juanito, Aarón, Juan Carlos i Miguel.

ÀRBITRES: Mugueta Lazcarro (Navarra) i Sánchez Llorente (Cantàbria). Ensenyaren tarja groga als blaugranes Joselito i Chema.

GOLS: 0-1 min. 4, Gonzalo. 0-2 min. 10, Aarón. 0-3 min. 15, Dani Blanco. 0-4 min. 24, Juan Carlos. 1-4 min. 34, Alex. 2-4 min. 34, Alex. 3-4 min. 35, Javi Alonso. 4-4 min. 35, Javi Alonso. 4-5 min. 37, Uge.

INCIDÈNCIES: Partit disputat en el pavelló de la Ciutat Esportiva Joan Gamper, davant uns 300 espectadors, la meitat seguidors del conjunt visitant.

Es Castell de Peñíscola FS Benicarló va haver de patir per aconseguir els tres punts en la seua visita al Barcelona Alusport, atés que el conjunt del Baix Maestrat va passar de tenir el partit perfectament controlat a veure com els blaugranes, en sols dos minuts, els empataven el partit. Per fortuna, el major ofici dels jugadors que entrena Ricardo Iñiguez, després d'un temps mort, va aconseguir frenar l'ímpetu dels locals i marcar un últim gol que els va donar la victòria final.

La primera part va ser de clar domini del Castell, amb un joc molt ordenat que els va permetre prompte obrir el marcador. El gol de Gonzalo va donar més tranquil·litat si cap, arribant dos gols més abans del descens, que ben bé van poder ser més.

En la segona meitat el mateix programa, amb un nou gol que va semblar sentenciar el partit, però els blaugranes es van aprofitar un poc de la perduda de tensió del rival per a obrir el seu marcador, el que els va animar a seguir pressionant i en dos minuts col·locaven el 4-4 a l'electrònic. L'entrenador del Castell va reaccionar amb un temps mort, per a tallar l'ímpetu local i tranquil·litzar els seus jugadors, que van tornar de nou amb el xip inicial que els va servir per a marcar un gol tot i patir amb els últims assetjaments del Barcelona que, amb aquest, són ja cinc els partits disputats sense conèixer la victòria.

Nota: les fotos corresponen al partit de la primera volta.

Bon inici del jove saltador benicarlando Alexis Sastre al superar els 2 metres

text i foto VICENT FERRER

En la seua primera competició de l'any, que va tenir lloc el passat 25 de gener, en un control de la Federació realitzat a Castelló, el benicarlando Alexis Sastre va aconseguir batre el seu millor registre personal, sobrepasant la psicològica barrera dels 2 metres d'altura. Es va col·locar així entre els 5 primers del rànquing d'Espanya, categoria promesa i aconseguint d'aquesta manera la marca mínima per a poder participar en el Campionat d'Espanya de pista coberta, que es realitzarà aquest cap de setmana a Sant Sebastià. En la seua segona competició el passat cap de setmana, en el Campionat Autonòmic Promeses, aconseguia saltar 1'95 metres al primer intent, assolint així el subcampionat autonòmic. Aquest cap de setmana li espera el campionat d'Espanya a Sant Sebastià on intentarà batre de nou els seus millors registres.

CLÀSSICS

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Diumenge passat el Benicarló va disputar el partit corresponent a la quarta jornada de la segona volta del primer grup de la regional preferent valenciana contra el San Jorge. Tot un clàssic d'aquests darrers anys. La llàstima (ha, ha!) és que els jordiencs és molt possible (ho espero) que enguany baixen i facen cap a la categoria que li correspon a un poble com el que representen.

Feia vent. Molt de vent. Un vent pudent. Inicialment vaig renunciar a ocupar la meua localitat de lateral per temor a agarrar allò que es diu un pèl de mamella. Em vaig haver de refugiar al seient que tinc pagat a una de les llotges de tribuna. Vaig poder comprovar com Paco Flos segueix amb el seu providencial pessimisme i que encara té aquell potent ressort al seient que el fa alçar-se d'una manera automàtica cada vegada que l'àrbitre xiula alguna cosa (injusta) contra el Benicarló. Tot un clàssic. Al final em vaig estimar més ventolejar-me i tornar al meu lloc perquè una senyora que tenia al costat no parava d'increpar tothom, es posava tant amb els del poble com amb els forasters, sense mirar prim. Em va fote el cap com un sambullo.

Amb el San Jorge en aquesta ocasió només jugaven quatre jugadors nostres. Un clàssic també. La ràbia que sempre m'ha fet comprovar com a base de talonari se'ns han endut sempre també que han pogut el bo i millor de la nostra plantilla. I de la del Vinaròs. I de tota la comarca. Han fet, i ho dic amb amargor, molt de mal al futbol d'aquestes terres. Vicent Guillamon, Carrillo, Paquito Piqueres i Javi Bueno van ser titulars. Ni de bon tos són el que van ser.

Aguantant el mestral, al seu lloc de sempre que baixa ací a la capital, vaig poder vore Luis Tena Ronchera. Un clàssic,

clàssic. Exmoltes coses, però el que ací interessa és que expresident del San Jorge. Alguna cosa deu passar perquè ja no ingressen tants diners com per fer un equip de... mercenaris és excessiu, però no se m'acut cap paraula més. Massa poc.

Patint, patint com sempre -un clàssic últimament- vam aconseguir guanyar per un ajustat un a zero. El gol va ser ben bonic. El vaig vore de prop. Perfecta triangulació entre Marcos Cano, Àlex Ferrer i el nou Dani Tacón que aquest darrer va culminar de fort tret que va fer inútil l'estirada del porter visitant (quin tòpic més clàssic aquesta darrera oració).

No em va tocar el número del pernil. Tenia el quatre mil i pico i va sortir el dos mil i pico. Un clàssic que em passa sempre, totes, totes les setmanes. Aquesta vegada reconec que era encara més difícil que em tocara perquè hi érem més de tres-cents cinquanta espectadors, que jo els vaig comptar.

Durant el descans Josvi Palanques, l'etern clàssic. Campo Municipal de Deportes, firmas publicitaries. I vinga, fot-li a la propaganda. Domingo diez de febrero, a las cuatro treinta, Club Deportivo Benicarló, Altura Club de Fútbol, en este campo de deportes. No lo olvide.

He vist en moltes ocasions com, per circumstàncies personals, hi ha hagut futbolistes que han provocat (auto)expulsions sospitoses. Una viatge a la neu, la cavalcada del ninot... Tot un clàssic, ja dic. El nostre porter és de Vinaròs, aquest cap de setmana és carnaval i va vore la targeta roja per protestar al minut noranta-dos.

Ara mateix anem els que fa vuit. Això fa anys que no és normal ni clàssic ni res. De fet fa sis partits que no perdem i si la temporada s'haguera començat a la segona volta estariem en posició d'ascens.

Cap de setmana divers pels equips de basquet benicarlandos

text i fotos VICENT FERRER

ESCOLA

Els més menuts del club es van enfrontar a l'escola del BC Peníscola el matí de dissabte. Va ser un partit molt bonic i entretingut que va divertir a tots els que es van acostar a veure'l. Els dos equips van lluitar al llarg de tot el partit i van demostrar que setmana rere setmana van aprenent en els entrenaments. El de menys, el resultat, que al final del partit va quedar igualat a 14.

BENJAMÍ FEMENÍ

El benjamí femení es va enfrontar el dissabte de matí al BC Peníscola. Les benicarlandes van tenir un molt bon començament de partit, i fins i tot van arribar al descans un punt per davant en el marcador. No obstant això, en la segona part, el cansament va començar a fer-se notar en les jugadores de casa que únicament van poder jugar el partit cinc d'elles, a les quals es va sumar un company del benjamí masculí. Malgrat la derrota final, per 44-28, la sensació que va quedar després del partit va ser bona. Ara toca seguir treballant.

INFANTIL FEMENÍ

L'infantil femení es va enfrontar aquest cap de setmana al CB Onda. Després d'un partit a pocs punts, les benicarlandes van aconseguir fer-se amb la victòria final per tot just quatre punts de diferència, 24-20.

INFANTIL MASCULÍ 1r any

L'infantil masculí de primer any, igual que les xiques, es va enfrontar al CB Onda. En aquesta ocasió la victòria se la van emportar els rivals per un clar 48-25.

INFANTIL MASCULÍ 2n any

El segon infantil es va enfrontar aquest cap de setmana al Vila-real B, conjunt al que havien vençut ja en dues ocasions aquesta temporada. Malgrat això, els xics no van poder relaxar-se en cap moment i és que al final van aconseguir emportar-se la victòria per només cinc punts de diferència, 54-49.

CADET FEMENÍ

El cadet femení va anar fins a València a jugar un partit on es va enfrontar al Torrent. Després de cinc bons minuts al començament del partit, una sèrie de distraccions defensives van portar a que les nostres rivals s'avançaren en

el marcador per poc més de deu punts. A partir d'ací, una defensa rival molt tancada sobre el seu cercle i el nul encert exterior de les benicarlandes va fer impossible que pogueren acostar-se en el lluminós. Al final 56-38.

JÚNIOR FEMENÍ

El junior femení va anar dissabte de tarde a Castelló, on el Nou Bàsquet Femení es va mostrar intractable de principi a fi del partit. L'equip, que es va desplaçar amb poques jugadores, no va poder fer res davant el seu rival, que va acabar emportant-se el partit per 97-12.

JÚNIOR MASCULÍ

Partit sense molta historia el del junior masculí. El conjunt de Borriana va deixar clar des del primer quart que no venia a passejar-se. Els benicarlandos no van estar còmodes en atac en cap moment i els continus contracops del rival minaven la moral dels xavals. En definitiva, partit per a passar pàgina i seguir amb la bona actitud que venien oferint els xavals en els entrenaments i en els últims partits. Al final 50-77.

SÈNIOR

L'equip sènior va rebre el diumenge a la tarda al veterà equip CB Quart A. Els benicarlandos es van emportar la victòria per 71-64 en un partit molt lent però que van anar controlant en tot moment. Un punt a millorar són els tirs lliures (açò no té solució, és històric en aquest club i els joves jugadors haurien d'aprendre d'un tal Epi, que després de l'entrenament, es quedava mitja hora llançant a cistella des de la línia de personals. I és que per això era notícia quan fallava un tir lliure, però per fer-ho cal tenir moltes ganes, cosa que dubte tinguen els jugadors amateurs), atès que, amb un 3 de 12, va impedir als nostres fer-se amb el basquetaverage.

Dia de la Pau al Marqués

text i foto CEIP Marqués de Benicarló

El passat dimecres 30, l'alumnat i mestres del CEIP Marqués de Benicarló vam celebrar el dia de La Pau, després de realitzar durant una setmana un ventall d'activitats al voltant del tema triat per enguany: saber escoltar.

Com a cloenda de la celebració vam representar, al pati, la figura d'un colom junt a la paraula PAU. També vam cantar la cançó "Color de esperanza" i amb ella vam posar punt i final a les paraules del director del centre i la solta de coloms per part del senyor Rafa Lisón, a qui li agraïm la seua col·laboració. Esperem que el treball i les activitats realitzades ajuden a millorar la convivència entre tots.

